

var deres Riges Bugge. I den øvrige Deel, med Undtagelse af Konstantinopel, kunne de betragtes som militaire Colonister. De besatte Festningerne, beklæde de offentlige Embeder, eller leve af Lehns-Indkomster, Regierings-Sallarier, Monopoler og Udsuelser af de Vanstroende. De ere Alle beboede, og det fordres af dem, at de skulle gjøre militair Tjeneste. Saa af dem dyrke Jorden. Man maa ogsaa bemærke, at kun en ringe Deel af de europæiske Tyrker ere af tyrkisk eller osmannisk Oprindelse, da deres Amtal betydeligt er tiltaget ved Renegater fra alle de Lande, der ere underkastede deres Evangelske Herredomme.

(London Magazine, May 1828.)

Bidrag til Dagens Historie.

11.

General Jackson.

Neppe har der nogensinde eksisteret en Mand, over hvem den offentlige Mening har været mere deelt, end over General Jackson. Medens det ene Partie (Adams's) sildrer ham som en Tyran, en lovlos Soldat, priser det andet ham som en Helt, der selv overtræffer Washington. Da han staar i Spidsen for Oppositionen, kan vel den regierende Magt have ligesaa mange Grunde til at nedsette ham, som det modsatte har til at hæve ham over Skerne.

Det første Syn af Jackson er imponerende, dog frembringer det intet behageligt Indtryk. En usædvanlig høj og ved Strabader og Gjenvordigheder udmarvet Figur; et Physiognomie, som tydeligt udtaler hans heftige Lidenstaber, en dybt suret Pande, graae gjennemborende Øine, der mindre udtrykke Lust end voldsom Heftighed, og hvis Ild Alderen ikke har dæmpet; — dette, tilligemed et lidet Anstrøg af irlandsk Smuhed, ere de charakteristiske Træk hos den nordamerikanske Oppositions nuværende Helt.

Jackson mistede allerede i sin spæde Barndomsalder sin Fader, og blev som færtunaarig Dreng kastet ind i Revolutionskrigens vilde Tummel. Han faldt i Fangenskab, hvorfra han befriede sig med en beundringsværdig Landsnærverelse. Hans Forkærighed for Soldaterstanden skriver sig vel fra denne tidlige Livsperiode. Ikke lenge efter begyndte han at studere Jura, og et besynderligt Tilfælde lagde Grunden til hans stildigere Berømmelse. Paa en Reise til en noget

fraliggende Provinsstad, hvor Quartals-Sessionerne skulde holdes, møgte han en Forpagter, hvis nedslagne Mine tydeligt forraadte hans mislige Stilling. Jacksons Taler-Talent aslokkede snart Forpagteren Aarsagen til hans Kummer — en ulykkelig Proces gjorde ham saa sorgmodig. Den unge Jurist erkynrigede sig nærmere om Sagen, og spurgte endelig sin Ledssager, om han vilde tillade ham, at føre den for ham? Forpagteren, der snart saa paa den usle Hest og snart paa den endnu uslere Rytter, yltrede sin Mistillid til et godt Resultat, og foregav, at allerede de meest anseete Advokater havde betaget ham alt Haab om et lykkeligt Udsalg af Processen. Paa Jacksons Bon samtykkede han dog endelig.

Sagen skulde optages til Doms; Forpagterens Consulent havde netop endt sin Tale, og den hele Ret vilde til at reise sig. "Holdt, mine Herrer!" raahte vor unge Advokat, i det han fremstillede sig for Præsidenten og foreviste sin Fuldmagt. Tilladelsen til at tale blev ham givet. Efter et Qvarter Forlob havde han tildraget sig den hele Forsamlings Opmerksomhed; Alle forbansedes over Landmandens kraftige Sprog, i det han, isort en grov Kittel, med en Larrebsæk over sine Skuldre, hvori han havde Provision for sig og sin Hest, for første Gang optraadte som offentlig Taler. Netten fjernede sig; Dommen blev fældet. Forpagteren erholdt sin Eindom tilbage, og den unge Jurist erhvervede sig ikke alene Navn, men ogsaa talrige Clienter.

Kjøbenhavnspostens Nyheder.

I Formiddags afreiste Hendes Kongelige Hoihed Prindsesse Juliane til Hessen-Philipsthal med Dampskibet til Lybek.

De fra Rom i Aaret 1825 hidkomne fire Basreliefs i Marmor af Thorvaldsen, forestillende: Jupiter og Nemesis, Eskulap og Hygea, Herkules og Hebe, og Prometheus og Minerva, ville nu blive opsatte paa deres Pladser paa Christiansborg Slots Façade. — Det Kgl. Kunstabemie har forinden bestilt dem afstøbte i Gips, og disse Afstøbninger ville komme til at pryde Akademiets Figursal, som nu skal undergaae en betydelig Restauracion. Foruden de sidste fra Livorno modtagne Kunstsager vil Akademiets Samling til den Tid endnu hhave forøget med endel Afstøbninger af Statuer og Basreliefs, blandt hvilke sidste den berømte Friese af Parthenon;

hvilke ere bestilte i Paris af Brondsted og Freund, og allerede besørget indpakede til Afsendelse. Kunstabdiets Gibsstobning af Thorvaldsens "Gratier," der, som forhen ommeldt, havde lidt betydeligt ved Transporten, er nu blevet fuldkomment heldigt restaureret, af den dusele Gibser, Hr. Antonetti, der ogsaa har istandsat de øvrige af Akademiets Afsætninger, som vare blevne bæstädigede.

Efter hvad man erfarer, vil man, i Anledning af Deres Kongelige Hojheders Prindsesse Vilhelmine og Prinds Frederik Carl Christians forestaaende høje Formaling, paa den Kongl. Skueplads kunne vente opfort et originalt Pragts্যfke, til hvilken Hensigt den Kgl. Theaterdirektion har henvendt sig til Dhr. Prof. Oehlenschläger, Dr. Heiberg og Pastor Boye, med Anmodning om, at indsende deres Udkast til et sådant S্যfke, hvorefter da Direktionen har forbeholdt sig Valget.

Hr. Hosviolin og Kapelmusikus Wexshall og Kgl. Skuespillerinde Md. Wexshall agte, med allerhoiested Tilladelse, i næste Uge at foretage en Reise til Christiania, hvor de ville give en offentlig Concert, med Deklamationsnummere.

I Kildetiden, der, som bekjendt, begynder paa Onsdag, vil Dyrehagen iaa blive Samlingsplads for en Mengde forskellige Kunster og Fortydelser. Man nævner saaledes: et Menagerie, et Voxkabinet, et saakaldet Krigstheater, et mekanisk Theater, et Kabinet for Naturmerkvaerdigheder (hvori man vil faae at see: et mandligt Sibestykke til den bekjendte fede Tomfru, en kjempestørk Hollenderinde, og en mirakulos klog Dame: "Die Minerva der Wissenschaft"), en Beridertroupe (efter Forlydende den Fourauxse), Md. Roats Liniedandsselskab o. fl. Der vil, ligesom isfor, blive twende Dansesæle. Foruden twende Conditorstæle, reises der en smagfuld Forfristnings-Pavillon ved Kilden, Hr. Kehlet lader indrette et Chocolade-Telt, og eu Vaffelbagerbod vil heller ikke mangl.

Helsingør den 12te Juni. I Loverdags lode de böhmiske Musici og Sangere — syv i Tallet — sig høre i det dramatiske Selskabs Sommerlokale for et talrigt Publikum, og vandt almindeligt Bisald. Omsangen af Concerten var ikke ubetydeligt, og især fortjente — foruden nogle nydelige og smukt udforte Bergmandssange — Choret af Preciosa med Echo for Valhorn serdeles at roses. I Enden af Ugen give de en offentlig Concert paa Theatret, ligesom de allerede i Tirsdags understøttede det høværende Skuespillerelskab ved Forestillingen af Preciosa. Efter deres Concert her i Byen

agte de sig over til Namlösa-Badet ved Helsingborg, og senere hen i Sommeren til Dobberan. Formodentlig ville baade Hessa's og Namlösa's Bade blive meget besøgte i Sommer, eftersom den svenske Kronprinds formerer en Lystleir i Skaane.

I Det Heste af det forhen heri Bladet ommeldte: "Foreign Review and Continental Miscellany," læses, blandt flere interessante Artikler, ogsaa en udsorlig Kritik over Geijers Svea Rikas Häfder, og en fort Anmeldelse af Rafts Forsøg til en videnskabelig dansk Retskrivningslære; dette anbefales som "en af de grundigste og sharpindigste Afhandlinger over denne Gjenstand," ligesom Anm. ytrer det Haab, at det "vil lykkes Forf. at forjage det brede aa af det danske Sprog, ved at sætte det svenske å i Stedet." — I samme Tidskrift læses en dadlende Anmeldelse af Ingemanns i f. A. udgivne "Noveller", om hvilke der siges, at "ingen af dem besidder nogen sørdeles Fortjeneste, hverken i Plan eller i Udførelse;" med Tillag af den Bemerkning, at "Forf. af "Waldemar den Store," "Waldemar Seier," og saamange andre Verker af Verd, burde have anvendt sin Pen til bedre Emner." — Under Correspondentesterretninger læses en fra Kjøbenhavn, der ogsaa omhandler Rafts danske Retskrivningslære, og hvori man læser den Syndeighed, at der "skal være gjort Forestillinger til Hs. Maj. Kongen imod hans Forslag til Indførelsen af det svenske å, hvoreud man endog hentydede paa Forræderie, eller i det mindste Mangel paa Loyalitet (!!) hos en Mand af de mest loyale og patriotiske Grundsetninger." "Vi have Grund til at troe," tilfojer Brevsriveren, "at en af de mest oplyste Monarker høiligt morede sig over denne overdyrene Iver hos hans hengivne Undersætter." Om Waverley-Romanernes Held i Danmark læses, at "en Kjøbenhavns Professor i Theologien ivrigt har anbefalet dem paa sine Collegier, som egnede til at bibringe de Studerende den dybe Menneskeundskab, som saa høiligt udfordres af Theologen." "Saaledes," tilfojes der, "gaaer Waverley-Romanerne i Danmark foran Apocalypsen, som Klæse-Boger for theologiske Studerende." Oehlenschlägers Roman: "Den i Sydhavet" dadles som en uheldig Eftersigning af disse Romaner. (?) "Denne Forfatter," siges der, "blev for en Tid kaldet Danmarks største Digter." Det var dog onsfeligt at vide, hvem den gode Correspondent nu vil have tillagt dette Navn?

Udgiven af A. P. Liunge. Trykt hos C. Behrend.

Før dette Blad, som, med Kongelig allernaadigst Tilladelse, forsendes med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdommene, tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Adelgaden og Gothersgaden No. 8 i Stuen, og, i Provindserne, paa alle Kongelige Postkontoirer.